

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 12ης Φεβρουαρίου 2014*

«Ντάμπινγκ — Εισαγωγές συνδετήρων από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Κίνας και Ταϊβάν —
Αίτηση επιστροφής εισπραχθέντων δασμών — Άρθρο 11, παράγραφος 8, δεύτερο εδάφιο, του
κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Ασφάλεια δικαίου»

Στην υπόθεση T-81/12,

Beco Metallteile-Handels GmbH, με έδρα το Sraichingen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον
T. Pfeiffer, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους H. van Vliet και T. Maxian Rusche,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως C(2011) 9112 τελικό της Επιτροπής, της
13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με αίτηση επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ καταβληθέντων επί
εισαγωγών συνδετήρων από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και
της Ταϊβάν,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, F. Dehousse και J. Schwarcz (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: K. Andoná, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 5ης Ιουνίου
2013,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα, Beco Metallteile-Handels GmbH, εισήγαγε στη Γερμανία, μεταξύ της 8ης Σεπτεμβρίου 2000 και της 5ης Μαΐου 2003, συνδετήρες από ανοξείδωτο χάλυβα, οι οποίοι κρίθηκαν από το Hauptzollamt Karlsruhe [κεντρικό τελωνείο της Καρλσρούης (Γερμανία), στο εξής: Hauptzollamt] ως καταγωγής Κίνας και Ταϊβάν.
- 2 Κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) 393/98 του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συνδετήρων και μερών αυτών από ανοξείδωτο χάλυβα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Ινδίας, Δημοκρατίας της Κορέας, Μαλαισίας, Ταϊβάν και Ταϊλάνδης (ΕΕ L 50, σ. 1), το Hauptzollamt εξέδωσε, στις 17 Αυγούστου 2005, ειδοποίηση περί επιβολής δασμών με την οποία ενημέρωνε την προσφεύγουσα ότι όφειλε το ποσό των 815 754,32 ευρώ για δασμούς αντιντάμπινγκ επί των προαναφερθεισών εισαγωγών (στο εξής: ειδοποίηση περί επιβολής δασμών του 2005).
- 3 Στις 22 Αυγούστου 2005, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της ειδοποίησεως περί επιβολής δασμών του 2005 ενώπιον του Hauptzollamt και ζήτησε την αναστολή εκτελέσεως της εν λόγω ειδοποίησεως.
- 4 Με απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2005, το Hauptzollamt ανέστειλε την εκτέλεση της ειδοποίησεως περί επιβολής δασμών του 2005 έως την έκδοση της επί της ουσίας αποφάσεως.
- 5 Με διορθωτική πράξη της 14ης Απριλίου 2010 (στο εξής: πρώτη διορθωτική πράξη του 2010), το Hauptzollamt μείωσε τους οφειλόμενους από την προσφεύγουσα δασμούς αντιντάμπινγκ σε 633 475,99 ευρώ και την υποχρέωσε σε καταβολή έως τις 30 Απριλίου 2010. Η εν λόγω διορθωτική πράξη αποτελούσε, κατά τον χρόνο ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής, αντικείμενο προσφυγής ενώπιον του Finanzgericht Baden-Württemberg (δικαστηρίου επί δημοσιοοικονομικών διαφορών της Βάδης-Βυρτεμβέργης, Γερμανία).
- 6 Στις 19 Απριλίου 2010, η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 8, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51, διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22, στο εξής: βασικός κανονισμός), αίτηση επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ που καθορίστηκαν με την ειδοποίηση περί επιβολής δασμών του 2005, ήτοι ύψους 815 754,32 ευρώ. Η προσφεύγουσα, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, διευκρίνισε, χωρίς να αμφισβητηθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τους λόγους για τους οποίους η εν λόγω αίτηση επιστροφής αφορούσε το αναφερόμενο στην ειδοποίηση περί επιβολής δασμών του 2005 ποσό και όχι το αναφερόμενο στην πρώτη διορθωτική πράξη του 2010. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η πράξη αυτή περιήλθε στον δικηγόρο της προσφεύγουσας μόλις στις 19 Απριλίου 2010, δεν λήφθηκε υπόψη στην εν λόγω αίτηση επιστροφής η οποία απεστάλη την ημέρα εκείνη, καθώς ο δικηγόρος της προσφεύγουσας δεν ήταν σε θέση να λάβει γνώση αυτής πριν την αποστολή της αιτήσεως.
- 7 Η προσφεύγουσα υποστήριξε, με την αίτησή της για επιστροφή, ότι το περιθώριο ντάμπινγκ επί του οποίου βασίσθηκε η ειδοποίηση περί επιβολής δασμών του 2005 είχε εξαλειφθεί, ήτοι είχε μειωθεί σε επίπεδο χαμηλότερο του επιβληθέντος δασμού αντιντάμπινγκ. Εκτιμώντας ότι η αίτηση αυτή επιστροφής προϋπέθετε την προηγούμενη καταβολή των επίμαχων δασμών αντιντάμπινγκ, η προσφεύγουσα, στηριζόμενη στην υποσημείωση 6 της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με την επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ (ΕΕ 2002, C 127, σ. 10, στο εξής: ερμηνευτική ανακοίνωση), ζήτησε περαιτέρω και αναστολή της έρευνας έως τον οριστικό καθορισμό των εν λόγω δασμών.

- 8 Στις 28 Απριλίου 2010, το Hauptzollamt εξέδωσε δεύτερη διορθωτική πράξη (στο εξής: δεύτερη διορθωτική πράξη του 2010), με την οποία ζητούσε από την προσφεύγουσα, εκ των υστέρων, ποσό ύψους 101 356,15 ευρώ ως φόρο επί του κύκλου εργασιών κατά την εισαγωγή, διότι είχε τύχει απαλλαγής εσφαλμένως.
- 9 Στις 30 Απριλίου και στις 14 Μαΐου 2010, η προσφεύγουσα κατέβαλε, αντιστοίχως, ποσό 633 475,99 ευρώ σε εκτέλεση της πρώτης διορθωτικής πράξεως του 2010 καθώς και ποσό 101 356,15 ευρώ σε εκτέλεση της δεύτερης διορθωτικής πράξεως του 2010.
- 10 Με έγγραφο της 15ης Νοεμβρίου 2010, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι η επίμαχη αίτηση επιστροφής επρόκειτο να κριθεί απαράδεκτη βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού και της ερμηνευτικής ανακοινώσεως.
- 11 Με έγγραφο της 15ης Δεκεμβρίου 2010, η προσφεύγουσα απάντησε ότι, σύμφωνα με το σημείο 2.1 της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, η προθεσμία για την υποβολή αιτήσεως επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ δεν τρέχει πριν την καταβολή των εν λόγω δασμών. Κατά την άποψή της, λαμβανομένης υπόψη της υποσημειώσεως 6, η οποία αφορά το σημείο 2.1 της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, είχε τη δυνατότητα να υποβάλει την αίτησή της για επιστροφή προ της καταβολής των δασμών αντιντάμπινγκ, χωρίς όμως να είναι υποχρεωμένη να το πράξει. Δεδομένου ότι κατέβαλε τους επίμαχους δασμούς αντιντάμπινγκ μόλις στις 30 Απριλίου 2010, η επίμαχη αίτηση επιστροφής θα έπρεπε να θεωρηθεί υποβληθείσα εντός της τασσόμενης από τον κανονισμό εξαμηνιαίας προθεσμίας, και ως εκ τούτου να κριθεί παραδεκτή.
- 12 Με έγγραφο της 2ας Αυγούστου 2011, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά και τους κύριους λόγους για τους οποίους η επίμαχη αίτηση επιστροφής έπρεπε να απορριφθεί.
- 13 Με την από 15 Σεπτεμβρίου 2011 απάντησή της, η προσφεύγουσα ενέμεινε στη δική της ερμηνεία της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, όπως συνοψίσθηκε στη σκέψη 11 ανωτέρω. Υποστήριξε επίσης ότι, με την απόρριψη της επίμαχης αιτήσεως επιστροφής, η Επιτροπή δεν ενέργησε καλόπιστα και προσέβαλε την αρχή της ασφάλειας δικαίου καθώς και τη στηριζόμενη στο γράμμα της ερμηνευτικής ανακοινώσεως δικαιολογημένη εμπιστοσύνη.
- 14 Με την απόφασή της C(2011) 9112 τελικό, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με αίτηση επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ καταβληθέντων επί εισαγωγών συνδετήρων από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και της Ταϊβάν (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή απέρριψε την επίμαχη αίτηση επιστροφής.
- 15 Στην αιτιολογική σκέψη 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η προθεσμία των έξι μηνών για την υποβολή της επίμαχης αιτήσεως επιστροφής είχε εκκινήσει από την ημερομηνία κατά την οποία καθορίστηκε με τον προβλεπόμενο τρόπο το ύψος των δασμών αντιντάμπινγκ, ήτοι από τις 17 Αυγούστου 2005. Κατά την άποψή της, η εν λόγω προθεσμία είχε επομένως λήξει στις 17 Φεβρουαρίου 2006. Δεδομένου ότι η εν λόγω αίτηση επιστροφής υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα μόλις στις 19 Απριλίου 2010, δεν ήταν δυνατή η επί της ουσίας εξέτασή της λόγω του προδήλως απαραδέκτου της.
- 16 Προς αντίκρουση της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, η Επιτροπή αρχικώς αναφέρθηκε, στις αιτιολογικές σκέψεις 8, 9 και 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο άρθρο 11, παράγραφος 8, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, το οποίο αφορά ειδικώς τις προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις επιστροφής. Κατά την άποψή της, η διάταξη αυτή προβλέπει ότι κρίσιμος για την έναρξη της προθεσμίας υποβολής της αιτήσεως επιστροφής ήταν ο χρόνος κατά τον οποίο καθορίστηκε με τον

προβλεπόμενο τρόπο το οφειλόμενο ύψος των δασμών αντντάμπινγκ, ήτοι στις 17 Αυγούστου 2005, και όχι ο χρόνος της καταβολής τους. Το γεγονός ότι το Hauptzollamt είχε αναστείλει την εκτέλεση της ειδοποίησης περί επιβολής δασμών του 2005 δεν επηρέαζε τη διαπίστωση αυτή.

- 17 Ακολουθώς, στις αιτιολογικές σκέψεις 10, 11 και 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι το περιεχόμενο του σημείου 2.1, στοιχείο β', της ερμηνευτικής ανακοίνωσης έπρεπε να ληφθεί υπόψη σφαιρικά, ότι, δηλαδή, έπρεπε να συνεκτιμηθούν τόσο το γράμμα της διατάξεως αυτής όσο και η αντίστοιχη υποσημείωση 6. Στην εν λόγω υποσημείωση διευκρινίζεται ότι, όταν εισαγωγέας αμφισβητεί την εφαρμογή δασμού αντντάμπινγκ σε συναλλαγή του, οφείλει σε κάθε περίπτωση, αν το επιθυμεί, να υποβάλει αίτηση επιστροφής των δασμών αντντάμπινγκ εντός προθεσμίας έξι μηνών καθώς και αίτηση αναστολής της έρευνας της Επιτροπής έως ότου διαλευκανθεί η κατάσταση ως προς το απαιτητό των δασμών. Οι χρησιμοποιούμενες στην εν λόγω υποσημείωση εκφράσεις «οφείλει» και «αν το επιθυμεί» υποδηλώνουν ότι ο εισαγωγέας έχει την ευχέρεια να αποφασίσει αν θα υποβάλει ή όχι τέτοια αίτηση εντός της εξάμηνης προθεσμίας του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, αλλά τούτο δεν σημαίνει ότι ο εισαγωγέας μπορεί νομίμως να ζητήσει την επιστροφή και μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής. Στο σημείο 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το σημείο 3.1.3 της ερμηνευτικής ανακοίνωσης επιβεβαιώνει τη συγκεκριμένη άποψη, διευκρινίζοντας ότι η προθεσμία των έξι μηνών πρέπει να τηρείται ακόμη και αν η δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού περί επιβολής των επίμαχων δασμών έχει αμφισβητηθεί ενώπιον εθνικής, διοικητικής ή δικαστικής, αρχής.
- 18 Ως εκ τούτου η Επιτροπή κατέληξε στη διαπίστωση, στην αιτιολογική σκέψη 17 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η ερμηνευτική ανακοίνωση δεν ήταν αντίθετη προς το άρθρο 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού και ότι δεν ήταν σε θέση να δημιουργήσει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη σε περίπτωση που οι δασμοί δεν έχουν καταβληθεί.
- 19 Στην αιτιολογική σκέψη 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επισήμανε επίσης ότι η συμπεριφορά της προσφεύγουσας ήταν αντιφατική όσον αφορά το προβληθέν επιχείρημα, κατά το οποίο αίτηση για την επιστροφή δασμών αντντάμπινγκ είναι παραδεκτή μόνον αν οι εν λόγω δασμοί έχουν ήδη καταβληθεί. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα είχε υποβάλει την αίτησή της για επιστροφή στις 19 Απριλίου 2010, ενώ οι επίμαχοι δασμοί αντντάμπινγκ καταβλήθηκαν μετέπειτα στις 30 Απριλίου.
- 20 Τέλος, όσον αφορά τις διάφορες δικαστικές αποφάσεις στις οποίες αναφέρεται η προσφεύγουσα προκειμένου να υποστηρίξει ότι, με την απόρριψη της αιτήσεώς της για επιστροφή, η Επιτροπή δεν ενήργησε καλόπιστα και προσέβαλε την αρχή της ασφάλειας δικαίου καθώς και τη στηριζόμενη στο γράμμα της ερμηνευτικής ανακοίνωσης δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, η Επιτροπή εκτίμησε, στα σημεία 19 έως 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι οι εν λόγω δικαστικές αποφάσεις δεν ήταν ικανές να στηρίξουν την αίτηση της προσφεύγουσας.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Φεβρουαρίου 2012, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 22 Στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) κάλεσε τους διαδίκους να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα και να απαντήσουν γραπτώς σε ορισμένες ερωτήσεις. Οι διάδικοι απάντησαν εμπρόθεσμα στις ερωτήσεις αυτές.
- 23 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.
- 24 Οι διάδικοι δεν υπέβαλαν παρατηρήσεις επί της εκθέσεως ακροατηρίου.

- 25 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά τη συνεδρίαση της 5ης Ιουνίου 2013.
- 26 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 27 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 28 Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν δύο λόγους. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά παραβάσεις του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού και της ερμηνευτικής ανακοινώσεως. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά προσβολή των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της καλής πίστεως και της ασφάλειας δικαίου.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αφορά παραβάσεις του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού και της ερμηνευτικής ανακοινώσεως

- 29 Ο πρώτος λόγος υποδιαιρείται σε δύο αιτιάσεις. Η πρώτη αφορά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού και η δεύτερη παράβαση της ερμηνευτικής ανακοινώσεως.

Επί της πρώτης αιτιάσεως η οποία αφορά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού

- 30 Η προσφεύγουσα εκτιμά, επικαλούμενη το άρθρο 11, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού κατά το οποίο «ένας εισαγωγέας δύναται να ζητήσει την επιστροφή δασμών που έχουν ήδη εισπραχθεί, εφόσον αποδεικνύεται ότι το περιθώριο ντάμπινγκ που ελήφθη ως βάση για την καταβολή των δασμών έχει εξαλειφθεί ή μειωθεί σε επίπεδο κατώτερο του ύψους του ισχύοντος δασμού», ότι αυτή η αίτηση επιστροφής γίνεται δεκτή μόνον κατόπιν καταβολής των επίμαχων δασμών αντιντάμπινγκ.
- 31 Η Επιτροπή εκτιμά, αντιθέτως, ότι το άρθρο 11, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού θέτει απλώς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι καταβληθέντες από τον ενδιαφερόμενο εισαγωγέα δασμοί αντιντάμπινγκ μπορούν να επιστραφούν και ότι το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου αυτής είναι εκείνο το οποίο προβλέπει τους ειδικούς κανόνες από διαδικαστικής απόψεως.
- 32 Εξάλλου, κατά την Επιτροπή, το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ καθορίζεται, με τον προβλεπόμενο τρόπο, με τη γνωστοποίηση της τελωνειακής οφειλής σύμφωνα με το άρθρο 221, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1, στο εξής: κοινοτικός τελωνειακός κώδικας), δεδομένου ότι από του χρονικού αυτού σημείου ο οφειλέτης λαμβάνει γνώση της οφειλής. Δεν υφίσταται κανένας συστημικός λόγος που θα επέβαλε την προηγούμενη προσβολή με προσφυγή ακυρώσεως σε εθνικό επίπεδο προκειμένου να μπορεί να υποβληθεί αίτηση επιστροφής δυνάμει του άρθρου 11,

παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, καθώς μόνον η Επιτροπή, και όχι οι εθνικές αρχές, δύναται να διαπιστώσει στη συγκεκριμένη περίπτωση του επίμαχου εισαγωγέα τη μείωση ή εξάλειψη του περιθωρίου ντάμπινγκ που ελήφθη ως βάση για τον υπολογισμό των δασμών αντιντάμπινγκ.

- 33 Ως προς το σημείο αυτό, καίτοι το άρθρο 11, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι, «[μ]ε την επιφύλαξη της παραγράφου 2, ένας εισαγωγέας δύναται να ζητήσει την επιστροφή δασμών που έχουν ήδη εισπραχθεί, εφόσον αποδεικνύεται ότι το περιθώριο ντάμπινγκ που ελήφθη ως βάση για την καταβολή των δασμών έχει εξαλειφθεί ή μειωθεί σε επίπεδο κατώτερο του ύψους του ισχύοντος δασμού», οι φράσεις «δασμοί που έχουν ήδη εισπραχθεί» και «δασμοί [καταβληθέντες]», που περιλαμβάνονται στην εν λόγω διάταξη, διευκρινίζουν απλώς ότι αντικείμενο της επιστροφής μπορεί να είναι μόνον τα ποσά που έχουν ήδη καταβληθεί. Η διάταξη αυτή, επομένως, περιορίζεται να προβλέψει την κατ' αρχήν δυνατότητα και τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της επιστροφής.
- 34 Όσον αφορά την ακολουθητέα διαδικασία, συναφής διάταξη είναι το άρθρο 11, παράγραφος 8, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού. Η διάταξη αυτή αναφέρεται σε «προς επιβολή» δασμούς αντιντάμπινγκ. Δεν προκύπτει, επομένως, προϋπόθεση συνδεδεμένη με την καταβολή των εν λόγω δασμών προκειμένου να είναι παραδεκτή η αίτηση επιστροφής.
- 35 Κατά συνέπεια, η εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 11, παράγραφος 8, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού ουδόλως εξαρτάται από την προϋπόθεση της προηγούμενης καταβολής των δασμών αντιντάμπινγκ.
- 36 Πάντως, σε απάντηση ερωτήσεως του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι το άρθρο 11, παράγραφος 8, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού επηρεάζει εμμέσως τον καθορισμό του σημείου ενάρξεως της προβλεπόμενης στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου προθεσμίας.
- 37 Το άρθρο 11, παράγραφος 8, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι «μια αίτηση επιστροφής θεωρείται δεόντως τεκμηριωμένη βάσει αποδεικτικών στοιχείων μόνον όταν περιέχει ακριβείς πληροφορίες σχετικά με το ποσό της ζητούμενης επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ, καθώς και το σύνολο των τελωνειακών εγγράφων που αναφέρονται στον υπολογισμό και την καταβολή του εν λόγω ποσού», ότι «[ε]πίσης, πρέπει να περιέχει αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία να καλύπτουν αντιπροσωπευτικό χρονικό διάστημα, σχετικά με τις κανονικές αξίες και τις τιμές εξαγωγής προς την [Ενωση] που ισχύουν για τον υποκείμενο στο δασμό εξαγωγέα ή παραγωγό», ότι, «[σ]τις περιπτώσεις που ο εισαγωγέας δεν συνδέεται με τον εκάστοτε εξαγωγέα ή παραγωγό και τα αναγκαία πληροφοριακά στοιχεία δεν είναι δυνατό να διατεθούν αμέσως ή σε περίπτωση που ο εκάστοτε εξαγωγέας ή παραγωγός δεν είναι διατεθειμένος να τα καταστήσει γνωστά στον εισαγωγέα, η αίτηση πρέπει να διαλαμβάνει δήλωση του εξαγωγέα ή του παραγωγού στην οποία να αναφέρεται ότι το περιθώριο ντάμπινγκ έχει ελαττωθεί ή εξαλειφθεί, κατά τα προβλεπόμενα στο παρόν άρθρο, και ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που απαιτούνται για την υποστήριξη της αίτησης πρόκειται να υποβληθούν στην Επιτροπή» και ότι, «[α]ν τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία δεν υποβληθούν από τον εξαγωγέα ή τον παραγωγό εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, η αίτηση απορρίπτεται».
- 38 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στον βαθμό που το άρθρο 11, παράγραφος 8, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προβλέπει στην πρώτη περιόδο του ότι, για να θεωρείται «δεόντως τεκμηριωμένη» η αίτηση επιστροφής πρέπει να συνοδεύεται από το σύνολο των τελωνειακών εγγράφων που αναφέρονται στον υπολογισμό και την καταβολή του ποσού των επίμαχων δασμών αντιντάμπινγκ, συναγεται ότι η εν λόγω καταβολή συνιστά προϋπόθεση παραδεκτού της αιτήσεως επιστροφής.
- 39 Συναφώς, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, το άρθρο 11, παράγραφος 8, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού επηρεάζει μόνον τον καθορισμό του σημείου ενάρξεως της προβλεπόμενης στο άρθρο 11, παράγραφος 8, τέταρτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του ίδιου κανονισμού προθεσμίας. Συγκεκριμένα, η περίοδος αυτή προβλέπει ότι «[κ]άθε επιστροφή δασμών [αντιντάμπινγκ] πραγματοποιείται κατά

κανόνα εντός δωδεκαμήνου και πάντως όχι μετά την παρέλευση 18 μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία ο εισαγωγέας του προϊόντος το οποίο αφορά ο επιβληθείς δασμός αντιντάμπινγκ υπέβαλε την αίτηση επιστροφής, τεκμηριώνοντάς την με τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία».

- 40 Επιπλέον, δεν προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 11, παράγραφος 8, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού ότι οι αιτήσεις επιστροφής πρέπει να τεκμηριώνονται δεόντως υπό την έννοια του τρίτου εδαφίου της ίδιας παραγράφου από της υποβολής τους. Οι αιτήσεις μπορούν να συμπληρώνονται ανάλογα με τη διαδικασία. Σε αντίθετη περίπτωση, ο νομοθέτης θα είχε προβλέψει στο άρθρο 11, παράγραφος 8, τέταρτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, ότι η εν λόγω προθεσμία των 12, άλλως των 18, μηνών αρχίζει από της υποβολής της αιτήσεως επιστροφής και όχι αφής στιγμής η αίτηση αυτή είναι «δεόντως τεκμηριωμένη».
- 41 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι το στηριζόμενο στο άρθρο 11, παράγραφος 8, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού επιχείρημα δεν δύναται να αναιρέσει τις διαπιστώσεις στις σκέψεις 34 και 35 ανωτέρω.
- 42 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης, στο υπόμνημα απαντήσεως, ότι προκειμένου να θεωρηθεί ότι δασμοί αντιντάμπινγκ έχουν καθοριστεί με τον προβλεπόμενο τρόπο, πρέπει το ύψος τους να έχει υπολογισθεί ορθά. Στον βαθμό, όμως, που η πρώτη διορθωτική πράξη του 2010 μείωσε σημαντικά το προς καταβολή ποσό των δασμών αντιντάμπινγκ, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το προς είσπραξη ύψος των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ είχε καθοριστεί «με τον προβλεπόμενο τρόπο» με την ειδοποίηση περί επιβολής δασμών του 2005. Ως εκ τούτου, η αίτησή της για επιστροφή δεν μπορεί να θεωρηθεί εκπρόθεσμη.
- 43 Εν προκειμένω, αρκεί η διαπίστωση, όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή, ότι η εν λόγω επιχειρηματολογία στηρίζεται στην έκδοση από τις εθνικές αρχές της πρώτης διορθωτικής πράξεως του 2010, της οποίας την ύπαρξη αγνοούσε η Επιτροπή κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 44 Κατά πάγια, όμως, νομολογία, η νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως εκτιμάται με γνώμονα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που ίσχυαν κατά τον χρόνο της εκδόσεώς της (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 1979, 15/76 και 16/76, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 141, σκέψη 7, και της 5ης Ιουλίου 1984, 114/83, Société d'initiatives et de coopération agricoles και Société interprofessionnelle des producteurs et expéditeurs de fruits, légumes, bulbes et fleurs d'Ille-et-Vilaine κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 2589, σκέψη 22· αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Οκτωβρίου 1996, T-79/95 και T-80/95, SNCF και British Railways κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1491, σκέψη 48, και της 22ας Ιανουαρίου 2013, T-46/09, Ελλάδα κατά Επιτροπής, σκέψη 149). Ειδικότερα, οι εκτιμήσεις στις οποίες προβαίνει η Επιτροπή πρέπει να εξετάζονται μόνο με βάση τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της κατά τον χρόνο που τις πραγματοποίησε (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2005, T-111/01 και T-133/01, Saxonia Edelmetalle και ZEMAG κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-1579, σκέψη 67).
- 45 Πάντως, η προσφεύγουσα κατ' ουσίαν προβάλλει ότι η μη προσκόμιση ή η μη αναφορά στην πρώτη διορθωτική πράξη κατά τη διοικητική διαδικασία πρέπει να καταλογισθεί εξ ολοκλήρου σε ολιγωρία της Επιτροπής. Υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς τις προβλέψεις του σημείου 3.2.1, στοιχείο β', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, η Επιτροπή δεν της ζήτησε περαιτέρω πληροφορίες, ιδίως όσον αφορά τη βάση υπολογισμού και το ακριβές ύψος των καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ.
- 46 Καίτοι πράγματι το σημείο 3.2.1 της ερμηνευτικής ανακοινώσεως προβλέπει ότι η Επιτροπή ενημερώνει τον αιτούντα σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να υποβληθούν προσδιορίζοντας εύλογο χρονικό διάστημα εντός του οποίου πρέπει να υποβληθούν τα αιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία, και ότι οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν τα τελωνειακά έγγραφα που προσδιορίζουν τις εισαγωγές για τις οποίες ζητείται η επιστροφή και που αναφέρουν, ειδικότερα, τη βάση καθορισμού του ποσού του δασμού που πρέπει να καταβληθεί καθώς και το ακριβές ποσό των δασμών

αντιντάμπινγκ που έχουν επιβληθεί, η Επιτροπή ορθώς υποστηρίζει ότι δεν είναι υποχρεωμένη να εξετάζει οίκοθεν και στηριζόμενη σε εικασίες ποια στοιχεία θα μπορούσαν να της είχαν υποβληθεί. Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή μπορεί να νοηθεί μόνον υπό την έννοια ότι επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να ενημερώσει τον αιτούντα σχετικά με τα είδη ή τις κατηγορίες των πληροφοριών ή των εγγράφων που πρέπει να της προσκομιστούν ώστε να είναι σε θέση να εξετάσει μια αίτηση επιστροφής.

47 Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας κατά την οποία το προς είσπραξη ύψος των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ δεν είχε καθοριστεί «με τον προβλεπόμενο τρόπο» με την ειδοποίηση περί επιβολής δασμών του 2005 δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

48 Η πρώτη αιτίαση η οποία αφορά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως η οποία αφορά παράβαση των όρων της ερμηνευτικής ανακοινώσεως

49 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση του σημείου 1, του σημείου 2.1, στοιχείο β', καθώς και της υποσημειώσεως 6 που εντάσσεται σ' αυτό, και του σημείου 2.2, στοιχείο α', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως.

50 Αρκεί συναφώς η επισήμανση ότι από πάγια νομολογία απορρέει ότι μια ερμηνευτική πράξη, όπως η ερμηνευτική ανακοίνωση, η οποία σύμφωνα με το προοίμιο της προβλέπει τις κατευθυντήριες οδηγίες για την εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, δεν μπορεί να τροποποιεί τις αναγκαστικού δικαίου διατάξεις που περιέχονται σε κανονισμό (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιανουαρίου 1992, C-266/90, Soba, Συλλογή 1992, σ. I-287, σκέψη 19, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Απριλίου 1993, T-9/92, Peugeot κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-493, σκέψη 44).

51 Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, η Επιτροπή δεσμεύεται από τα ρυθμιστικά πλαίσια που θεσπίζει και τις ανακοινώσεις που εκδίδει, αλλά μόνον στο μέτρο που δεν αποκλίνουν από τους ιεραρχικώς υπερκείμενους κανόνες (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2010, C-464/09 P, Holland Malt κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. I-12443, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

52 Επομένως, σε περίπτωση επικάλυψης και ασυμβατότητας με έναν τέτοιο κανόνα, πρέπει να υποχωρήσει η ερμηνευτική πράξη (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 2005, C-110/03, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-2801, σκέψη 33).

53 Επομένως, τυχόν μη συμμόρφωση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς ορισμένες διατάξεις της ερμηνευτικής ανακοινώσεως δεν επηρεάζει την ορθότητα της εφαρμογής εκ μέρους της Επιτροπής του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, το οποίο αποτελεί τη νομική βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Στο μέτρο που, με τα επιχειρήματά της, η προσφεύγουσα επικαλείται στην πραγματικότητα προσβολή της αρχής της ασφάλειας δικαίου, τα επιχειρήματα αυτά συγχέονται με τα αναπτυχθέντα στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, οπότε πρόκειται να αναλυθούν στη συνέχεια στις σκέψεις 55 επ.

54 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η δεύτερη αιτίαση και, συνεπακόλουθα, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αφορά προσβολή των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της καλής πίστεως και της ασφάλειας δικαίου

- 55 Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι επιβάλλεται κατ' αρχάς η εξέταση της αιτιάσεως που αφορά την προσβολή της αρχής της ασφάλειας δικαίου.
- 56 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αρχή της ασφάλειας δικαίου απαιτεί να είναι σαφής και ακριβής η ρύθμιση, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να έχουν τη δυνατότητα να γνωρίζουν σαφώς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Κατ' ουσίαν, όμως, καθόσον το σημείο 1, το σημείο 2.1, στοιχείο β', και το σημείο 2.2, στοιχείο α', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως αναφέρονται αντιστοίχως στους «δασμούς αντιντάμπινγκ που έχουν ήδη καταβληθεί», στις «συναλλαγές για τις οποίες έχουν καταβληθεί πλήρως οι δασμοί αντιντάμπινγκ» και στον «εισαγωγέα που μπορεί να αποδείξει ότι έχει καταβάλει τους δασμούς αντιντάμπινγκ [...] για συγκεκριμένη εισαγωγή», η εν λόγω αρχή δεν επιτρέπει την απόρριψη της αιτήσεως επιστροφής της προσφεύγουσας με το αιτιολογικό ότι θα μπορούσε να είχε υποβάλει την αίτησή της ακόμη και πριν από την καταβολή των δασμών αντιντάμπινγκ.
- 57 Ομοίως, το τυποποιημένο έντυπο της αιτήσεως επιστροφής, το οποίο επισυνάπτεται στην ερμηνευτική ανακοίνωση, προβλέπει, μεταξύ των «υποχρεωτικών ελαχίστων στοιχείων» που πρέπει να προσκομισθούν, δήλωση περί του ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ, η επιστροφή των οποίων ζητείται, έχουν καταβληθεί ολοσχερώς.
- 58 Εξάλλου, η υποσημείωση 6 της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, η οποία αφορά το σημείο 2.1, στοιχείο β', της εν λόγω ανακοινώσεως, διευκρινίζει ότι, «[ό]ταν ένας εισαγωγέας αμφισβητεί την εφαρμογή δασμού αντιντάμπινγκ στις συναλλαγές του (είτε αυτή η πράξη αναστέλλει την καταβολή των δασμών είτε όχι) ή όταν η εθνική αρχή έλαβε εγγύηση έναντι πιθανής οφειλής δασμού αντιντάμπινγκ, ο εισαγωγέας οφείλει (αν το επιθυμεί) να υποβάλει αίτηση για επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ εντός προθεσμίας έξι μηνών μαζί με αίτηση ώστε η Επιτροπή να αναστείλει την έρευνα έως ότου καθοριστεί τελικά η οφειλή των δασμών». Οι χρησιμοποιούμενες στην υποσημείωση αυτή εκφράσεις «οφείλει» και «αν το επιθυμεί» υποδηλώνουν ότι, όταν αμφισβητείται το προς καταβολή ποσό των δασμών αντιντάμπινγκ, δεν τρέχει η προθεσμία των έξι μηνών.
- 59 Από την υποσημείωση 6 της ερμηνευτικής ανακοινώσεως απορρέει ότι, ενόσω οι επίμαχοι δασμοί αντιντάμπινγκ δεν έχουν καταβληθεί, ο ενδιαφερόμενος εισαγωγέας μπορεί, χωρίς να υποχρεούται προς τούτο, να υποβάλει αίτηση επιστροφής. Αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα από την Επιτροπή, η εν λόγω υποσημείωση δεν εφαρμόζεται μόνον στις περιπτώσεις συστάσεως εγγυήσεως.
- 60 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι συμμορφώθηκε προς τις εφαρμοστέες διατάξεις υποβάλλοντας, στις 19 Απριλίου 2010, την αίτησή της για την επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ, που καθορίστηκαν με την ειδοποίηση περί επιβολής δασμών του 2005, και συνοδεύοντας την αίτηση αυτή με αίτηση αναστολής της έρευνας, στο μέτρο που οι εν λόγω δασμοί δεν είχαν ακόμη καταβληθεί.
- 61 Για τον λόγο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η κατά το άρθρο 11, παράγραφος 8, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προθεσμία δεν μπορούσε να είχε λήξει πριν από την παρέλευση του χρόνου κατά τον οποίο μπορούσε να υποβάλει νομοτύπως την αίτηση επιστροφής.
- 62 Από την πλευρά της η Επιτροπή εκτιμά ότι η ερμηνευτική ανακοίνωση προβλέπει σαφώς ότι η προθεσμία υποβολής της αιτήσεως επιστροφής είναι εξάμηνη αρχόμενη από την ημερομηνία καθορισμού με τον προβλεπόμενο τρόπο του ύψους των προς καταβολή δασμών αντιντάμπινγκ.
- 63 Το σημείο 2.1, στοιχείο β', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως πρέπει να ληφθεί υπόψη σφαιρικά, ήτοι μαζί με την σχετική με το σημείο αυτό υποσημείωση 6 της εν λόγω ανακοινώσεως. Εξ αυτού προκύπτει ότι, όταν ο εισαγωγέας αμφισβητεί την εφαρμογή δασμού αντιντάμπινγκ σε συναλλαγή του, οφείλει να

υποβάλλει αίτηση επιστροφής των δασμών αντνιτάμπινγκ εντός της εξάμηνης προθεσμίας καθώς και αίτηση για την αναστολή της έρευνας της Επιτροπής έως ότου καθοριστεί τελικά η οφειλή των δασμών.

- 64 Συγκεκριμένα, το σημείο 2.1, στοιχείο β', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως αφορά κατ' ουσίαν την περίπτωση κατά την οποία το ύψος των δασμών αντνιτάμπινγκ δεν έχει ακόμη καθοριστεί με τον προβλεπόμενο τρόπο και ο εισαγωγέας συστήνει εγγύηση έναντι του ποσού αυτού. Η υποσημείωση 6 της ανακοινώσεως αυτής αφορά περίπτωση για την οποία ο ίδιος ο κοινοτικός τελωνειακός κώδικας προβλέπει τη σύσταση εγγυήσεως.
- 65 Πρόκειται για περίπτωση κατά την οποία ο εισαγωγέας έχει ασκήσει, σύμφωνα με το άρθρο 243 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, προσφυγή ενώπιον των εθνικών αρχών αμφισβητώντας τον νομότυπο καθορισμό του δασμού αντνιτάμπινγκ. Το άρθρο 244 του ίδιου κώδικα προβλέπει ότι, όταν οι εθνικές αρχές διατάσσουν κατ' εξαίρεση αναστολή εκτελέσεως, η αναστολή αυτή εξαρτάται από τη σύσταση εγγυήσεως. Η υποσημείωση 6 της ερμηνευτικής ανακοινώσεως διευκρινίζει ότι είναι δυνατή, σ' αυτήν τη δεύτερη περίπτωση, η υποβολή αιτήσεως επιστροφής. Τούτο προκύπτει από το γεγονός ότι, αντίθετα από την πρώτη περίπτωση, που ρυθμίζεται από το σημείο 2.1, στοιχείο β', της εν λόγω ανακοινώσεως, ο δασμός αντνιτάμπινγκ έχει ήδη καθοριστεί με τον προβλεπόμενο τρόπο. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, με τη χρήση των εκφράσεων «οφείλει» και «αν το επιθυμεί», βούλησή της ήταν να υπογραμμίσει, αφενός, ότι η υποβολή αιτήσεως επιστροφής δεν αποτελεί απαιτούμενη προϋπόθεση για την άσκηση προσφυγής ενώπιον των εθνικών αρχών και, αφετέρου, ότι εναπόκειται στον εισαγωγέα να αποφασίσει αν θα υποβάλει τέτοιου είδους αίτηση. Δεν μπορεί να συναχθεί από τις εκφράσεις αυτές ότι ο εισαγωγέας μπορεί νομοτύπως να ζητήσει την επιστροφή των δασμών ακόμη και μετά την παρέλευση της προθεσμίας.
- 66 Όπως και το άρθρο 11, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, το σημείο 1, το σημείο 2.1, στοιχείο β', και το σημείο 2.2, στοιχείο α', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, επί των οποίων στηρίζεται η προσφεύγουσα, προβλέπουν μόνον ουσιαστικές προϋποθέσεις για την επιστροφή. Συγκεκριμένα, είναι εύλογο να πρέπει να έχει καταβληθεί ένα ποσό πριν καταστεί δυνατή η επιστροφή του. Αντιθέτως, οι εφαρμοστέοι διαδικαστικοί κανόνες προβλέπονται στο σημείο 2.6, στοιχείο α', και στο σημείο 3.1.3, στοιχείο α', δεύτερο εδάφιο, της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, υπό τους τίτλους «Ποιες είναι οι προθεσμίες;» και «Προθεσμία έξι μηνών», αντιστοίχως. Στο μέτρο που προβλέπουν ότι «[ο]ι αιτήσεις δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού πρέπει να υποβάλλονται [...] εντός έξι μηνών από την ημερομηνία καθορισμού των οφειλόμενων δασμών αντνιτάμπινγκ επί των εμπορευμάτων αυτών» και ότι «[ό]σον αφορά την προθεσμία έξι μηνών για την υποβολή αίτησης, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι ακόμη και σε περιπτώσεις που ένας κανονισμός για την επιβολή του εν λόγω δασμού έχει προσβληθεί ενώπιον του [Γενικού Δικαστηρίου] ή η εφαρμογή του κανονισμού έχει προσβληθεί ενώπιον εθνικής διοικητικής ή δικαστικής αρχής, πρέπει να τηρείται αυτή η προθεσμία έξι μηνών», τα σημεία αυτά επιβεβαιώνουν τον δεσμευτικό νομικό χαρακτήρα της προθεσμίας των έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία καθορίστηκε με τον προβλεπόμενο τρόπο το οριστικό ύψος των δασμών αντνιτάμπινγκ.
- 67 Κατά πάγια, όμως, νομολογία, για την ερμηνεία μιας διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνο το γράμμα της αλλά και, ενδεχομένως, τα συμφραζόμενά της και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 1983, 292/82, Merck, Συλλογή 1983, σ. 3781, σκέψη 12). Επομένως, δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη μεμονωμένως το σημείο 1, το σημείο 2.1, στοιχείο β', και το σημείο 2.2, στοιχείο α', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, αλλά στο πλαίσιο των λοιπών διατάξεων της ανακοινώσεως αυτής και του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού.
- 68 Από τη νομολογία προκύπτει συναφώς ότι η αρχή της ασφάλειας δικαίου συνιστά θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης, η οποία απαιτεί ιδίως να είναι σαφής και ακριβής η ρύθμιση, ώστε οι πολίτες να έχουν τη δυνατότητα να γνωρίζουν σαφώς τα δικαιώματά τους και τις υποχρεώσεις τους και να λαμβάνουν κατά συνέπεια τα μέτρα τους. Εντούτοις, όταν ενυπάρχει σε κανόνα δικαίου κάποιος βαθμός

αβεβαιότητας ως προς την έννοια και το περιεχόμενό του, πρέπει να εξετασθεί αν η ασάφεια του επίμαχου κανόνα δικαίου είναι τέτοια ώστε να παρεμποδίζει τους πολίτες να άρουν με επαρκή βεβαιότητα τυχόν αμφιβολίες περί του περιεχομένου ή της εννοίας του κανόνα αυτού (απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Μαΐου 2007, T-216/05, Mebrom κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-1507, σκέψη 108).

- 69 Υπενθυμίζεται προκαταρκτικώς ότι, όπως διαπιστώθηκε κατά την ανάλυση της πρώτης αιτιάσεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προκρινόμενη από την προσφεύγουσα ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού πρέπει να απορριφθεί. Επιβάλλεται, πάντως, η επισήμανση ότι η διάταξη αυτή, η οποία αποτελεί τη νομική βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως, ενέχει ορισμένο βαθμό αβεβαιότητας ως προς την έννοια και το περιεχόμενο του επίμαχου κανόνα δικαίου. Αυτός ο βαθμός αβεβαιότητας οφείλεται στην ταυτόχρονη χρήση, στην ίδια διάταξη, των εκφράσεων «δασμοί [καταβληθέντες]» ή «δασμοί που έχουν ήδη εισπραχθεί», αντί για της εκφράσεως «των προς επιβολή οριστικών δασμών» το ύψος των οποίων «καθόρισαν με τον προβλεπόμενο τρόπο».
- 70 Υπενθυμίζεται ότι οι περιεχόμενες στις ανακοινώσεις ή ερμηνευτικές ανακοινώσεις της Επιτροπής κατευθυντήριες οδηγίες εκδίδονται με σκοπό την εξασφάλιση της διαφάνειας, της προβλεψιμότητας και της ασφάλειας δικαίου κατά τη δράση της Επιτροπής (απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Μαΐου 2013, C-270/11, Επιτροπή κατά Σουηδίας, σκέψη 41).
- 71 Από την προπαρατεθείσα στη σκέψη 68 απόφαση Mebrom κατά Επιτροπής (σκέψη 109) προκύπτει επίσης ότι μια ερμηνευτική ανακοίνωση μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, να εμποδίσει τους διοικούμενους να άρουν με επαρκή βεβαιότητα τυχόν αμφιβολίες ως προς το περιεχόμενο ή την έννοια του ερμηνευόμενου κανόνα.
- 72 Εν προκειμένω, από το προοίμιο της ερμηνευτικής ανακοινώσεως προκύπτει ότι σκοπός της είναι να προβλέψει τις κατευθυντήριες οδηγίες σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού και, ως εκ τούτου, να διευκρινίσει, για τους εμπλεκόμενους σε μια διαδικασία επιστροφής, μεταξύ άλλων, τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η αίτηση. Εκδόθηκε, επομένως, με σκοπό την ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού προς όφελος των εν λόγω εμπλεκομένων.
- 73 Στο μέτρο που η ερμηνευτική ανακοίνωση απευθύνεται σε επιχειρηματίες οι οποίοι δεν οφείλουν κατ' ανάγκη να προστρέχουν συστηματικώς σε νομικές συμβουλές σχετικά με τις τρέχουσες εργασίες τους, είναι πρωταρχικής σημασίας η ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού να παρέχεται υπό τους πλέον σαφείς και μονοσήμαντους όρους. Εκ του αντικειμένου και της φύσεως της εν λόγω ανακοινώσεως, οι διατάξεις της πρέπει να παρέχουν στον επιμελή και ενημερωμένο επιχειρηματία τη δυνατότητα να γνωρίζει σαφώς τα δικαιώματά και τις υποχρεώσεις του, αίροντας, επιπλέον, τυχόν αμφιβολίες ως προς το περιεχόμενο ή την έννοια των εν λόγω κανόνων.
- 74 Τις προϋποθέσεις αυτές δεν πληροί, όμως, η ερμηνευτική ανακοίνωση, από την οποία προκύπτουν αντιφατικές υποδείξεις ως προς τις προϋποθέσεις υποβολής αιτήσεως για την επιστροφή δασμών αντιντάμπινγκ.
- 75 Εν προκειμένω, το σημείο 2.6, στοιχείο α', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως προβλέπει κατ' ουσίαν ότι οι κατά το άρθρο 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται εντός έξι μηνών από της ημερομηνίας κατά την οποία καθορίστηκε με τον προβλεπόμενο τρόπο το ύψος των δασμών αντιντάμπινγκ.
- 76 Όσον αφορά το σημείο 1 της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, αναφέρει μόνον, όπως και το άρθρο 11, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, ότι αντικείμενο της επιστροφής μπορούν να είναι μόνο ποσά που έχουν ήδη καταβληθεί (βλ. σκέψη 33 ανωτέρω). Επομένως, η εν λόγω διάταξη περιορίζεται να προβλέψει την κατ' αρχήν δυνατότητα και τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της επιστροφής.

- 77 Πάντως, στο μέτρο που το σημείο 2.1, στοιχείο β', και το σημείο 2.2, στοιχείο α', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως προβλέπουν, αφενός, ότι μόνον οι συναλλαγές για τις οποίες έχουν καταβληθεί πλήρως οι δασμοί αντιντάμπινγκ μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο της αιτήσεως επιστροφής και, αφετέρου, ότι μπορεί να ζητήσει την επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ εισαγωγέας ο οποίος αποδεικνύει ότι τους έχει καταβάλει, οι διατάξεις αυτές αντιτίθενται στο σημείο 2.6, στοιχείο α', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως.
- 78 Η θέση της προσφεύγουσας επιβεβαιώνεται επίσης από το παράρτημα της ερμηνευτικής ανακοινώσεως το οποίο περιλαμβάνει έντυπο και βοήθημα σχετικά με τις αιτήσεις επιστροφής, στο μέτρο που προβλέπει, υπό τον τίτλο «υποχρεωτικά ελάχιστα στοιχεία», ότι ο αιτών την επιστροφή δηλώνει ότι οι δασμοί την επιστροφή των οποίων ζητεί έχουν καταβληθεί ολοσχερώς.
- 79 Όσον αφορά την υποσημείωση 6 της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, επί της οποίας η προσφεύγουσα έχει ειδικώς στηρίξει τα επιχειρήματά της, και η οποία προβλέπει ότι ο εισαγωγέας «οφείλει» σε κάθε περίπτωση, αν το επιθυμεί, και όχι ότι «πρέπει», να υποβάλει αίτηση επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ εντός προθεσμίας έξι μηνών καθώς και αίτηση αναστολής της έρευνας της Επιτροπής έως ότου διαλευκανθεί το απαιτητό των δασμών, όταν αμφισβητεί την εφαρμογή δασμού αντιντάμπινγκ σε συναλλαγή του, ανεξαρτήτως του αν η πράξη αυτή αναστέλλει ή όχι την καταβολή των δασμών, η υποσημείωση αυτή δεν πρέπει να νοηθεί αυτή καθαυτή υπό την έννοια ότι υποχρεώνει τον εισαγωγέα, που τελεί σε τέτοια κατάσταση, να υποβάλει αίτηση εντός της εξάμηνης προθεσμίας από την ημερομηνία κατά την οποία καθορίστηκε με τον προβλεπόμενο τρόπο το ύψος των δασμών αντιντάμπινγκ. Επομένως, αντιτίθεται αυτή καθαυτή στο σημείο 2.6, στοιχείο α', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως.
- 80 Παρά ταύτα, δεδομένου ότι από την πρώτη περίοδο υπό τον τίτλο του σημείου 2 της ερμηνευτικής ανακοινώσεως προκύπτει ότι το σημείο αυτό στο σύνολό του αποτελεί συνοπτικό οδηγό της διαδικασίας επιστροφής που περιγράφεται λεπτομερώς στο σημείο 3 της εν λόγω ανακοινώσεως, επιβάλλεται να ερμηνευθεί η υποσημείωση 6 της ανακοινώσεως αυτής υπό το πρίσμα του σημείου 3.1.3, στοιχείο α', δεύτερο εδάφιο, αυτής, το οποίο επίσης προβλέπει μια κατάσταση κατά την οποία το ποσό των προς καταβολή δασμών αντιντάμπινγκ αμφισβητείται ενώπιον των εθνικών αρχών. Η εν λόγω διάταξη ορίζει ότι η εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 11, παράγραφος 8, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού πρέπει να τηρείται ακόμη και στην περίπτωση αυτή.
- 81 Πάντως, σύμφωνα με το σημείο 3.1.3, στοιχείο α', τρίτο και τελευταίο εδάφιο, της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, οι αιτήσεις πρέπει να πληρούν όλες τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο σημείο 3.1.1 της ανακοινώσεως αυτής εντός της προθεσμίας έξι μηνών από της ημερομηνίας κατά την οποία καθορίστηκε με τον προβλεπόμενο τρόπο το ύψος των δασμών αντιντάμπινγκ. Στο μέτρο, όμως, που το σημείο 3.1.1, περιπτώσεις i και ii, ορίζει ότι ο αιτών την επιστροφή πρέπει να περιλάβει στην αίτησή του για επιστροφή δήλωση ότι έχουν καταβληθεί πλήρως οι δασμοί αντιντάμπινγκ για τους οποίους ζητείται η επιστροφή, το παραδεκτό μιας τέτοιας αιτήσεως εξαρτάται στην πράξη από την καταβολή των επίμαχων δασμών αντιντάμπινγκ εντός της τασσόμενης στο άρθρο 11, παράγραφος 8, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προθεσμίας. Τέτοιου είδους υποχρέωση δεν συνάδει με την τελευταία διάταξη ούτε με το σημείο 2.6, στοιχείο α', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, ενδέχεται δε να καταστεί αδύνατη η εκπλήρωσή της από εισαγωγέα ο οποίος επιθυμεί να τύχει της αναστολής εκτελέσεως της ειδοποίησεως περί επιβολής δασμού, που του χορηγήθηκε από τις εθνικές αρχές κατ' εφαρμογήν του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα. Επομένως, προς διασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας του τελευταίου αυτού μέτρου, δεν μπορεί η προθεσμία για την υποβολή αιτήσεως επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ να αρχίσει πριν υπάρξει υποχρέωση του ενδιαφερόμενου να καταβάλει τους επίμαχους δασμούς αντιντάμπινγκ.
- 82 Κατά συνέπεια, η υποσημείωση 6 σε συνδυασμό με το σημείο 3.1.3, στοιχείο α', τρίτο εδάφιο, της ερμηνευτικής ανακοινώσεως αντιτίθενται στο σημείο 2.6, στοιχείο α', της ανακοινώσεως αυτής.

- 83 Ως εκ τούτου, η ερμηνευτική ανακοίνωση, μολονότι σκοπό έχει να επεξηγήσει στους επιχειρηματίες τη διαδικασία επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ, κι επομένως να ενισχύσει την ασφάλεια δικαίου, καταλήγει σε αντίθετο αποτέλεσμα (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 1975, 40/73 έως 48/73, 50/73, 54/73 έως 56/73, 111/73, 113/73 και 114/73, *Suiker Unie* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1975, σ. 507, σκέψεις 556 και 557). Συγκεκριμένα, επιχειρηματίες, όπως η προσφεύγουσα, οι οποίοι κατά την άσκηση των τρεχουσών εργασιών τους προσφεύγουν στην ανακοίνωση ενδέχεται, μετά την ανάγνωσή της, να έχουν εύλογες επιφυλάξεις ως προς την ορθή ερμηνεία του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού.
- 84 Περαιτέρω, η εκτιθέμενη στη σκέψη 83 ανωτέρω διαπίστωση επιβεβαιώνεται από τις απαντήσεις της Επιτροπής σε ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση σχετικά με την ανακολουθία ορισμένων διατάξεων της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, με τις οποίες κατ' ουσίαν αναγνώρισε ότι η σύνταξη της ανακοινώσεως αυτής θα μπορούσε να ήταν καλύτερη.
- 85 Επομένως, η αιτίαση η οποία αφορά προσβολή της αρχής της ασφάλειας δικαίου είναι βάσιμη.
- 86 Παρελκομένης της εξετάσεως των λοιπών αιτιάσεων, επιβάλλεται να γίνει δεκτός ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 87 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση C(2011) 9112 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με αίτηση επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ καταβληθέντων επί εισαγωγών συνδετήρων από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και της Ταϊβάν.**
- 2) **Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Φεβρουαρίου 2014.

(υπογραφές)